Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών
"Προηγμένες Τεχνολογίες Υπολογιστών
και Πληροφορικής"

Υπολογιστική Νοημοσύνη

Μάθημα 9ο

Δρ. Βασίλειος Γ. Καμπουρλάζος
Δρ. Ανέστης Γ. Χατζημιχαηλίδης

Τμήμα Μηχανικών Πληροφορικής Τ.Ε.
ΤΕΙ Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης

2017-2018

Περιεχόμενα

Μια Ενοποιητική Προσέγγιση στην ΥΝ

- Η Θεωρία Πλεγμάτων στην ΥΝ.
- Υπολογιστικές Μεθοδολογίες σε Πλέγματα.
- <u>Αριθμοί Διαστημάτων.</u>

Αριθμοί Διαστημάτων (ΑΔ)

- Μια Δημοφιλής Ιεραρχία Πλεγμάτων.
- Αριθμοί Διαστημάτων.
- Αλγόριθμοι Εφαρμογής ΑΔ.

Μια Δημοφιλής Ιεραρχία Πλεγμάτων

- **<u>Επίπεδο-0:</u>** Το Πλέγμα ($\mathbf{R}$,$\leq$) των Πραγματικών Αριθμών.

Συγκεκριμένα, για α,β$\in$R είναι είτε α $\leq$ β είτε β $\leq$ α.

- Η αλυσίδα ($\mathbf{R}$,$\leq$) δεν είναι πλήρες πλέγμα.

- Μπορεί να μετατραπεί στο πλήρες πλέγμα ($\overline{\mathrm{R}}$ =$\mathbf{R}\cup\{-\infty,+\infty\}$, $\leq$)

Μια Δημοφιλής Ιεραρχία Πλεγμάτων

- Έστω ένα πλέγμα ($\mathbf{L}=[o,i],\leq$) πραγματικών αριθμών, με ελάχιστο και μέγιστο στοιχείο τα $o\in\overline{\mathrm{R}}$ και $i\in\overline{\mathrm{R}}$, αντίστοιχα, όπου $o<i$.

- Μια γνησίως αύξουσα συνάρτηση v: $\mathbf{L} \rightarrow [0,+\infty)$ με $v(o)=0$ και $v(i)<+\infty$ είναι συνάρτηση θετικής τιμοδότησης στο πλέγμα ($\mathbf{L},\leq$).
  Μια γνησίως φθίνουσα συνάρτηση θ: $\mathbf{L} \rightarrow \mathbf{L}$ με $\theta(o)=i$ και $\theta(i)=o$, είναι συνάρτηση δυικού ισομορφισμού στο ($\mathbf{L},\leq$).

Μια Δημοφιλής Ιεραρχία Πλεγμάτων

- Παραμετρικές συναρτήσεις v και θ, εισάγουν ρυθμίσιμες μη-γραμμικότητες, των οποίων οι παράμετροι μπορούν να εκτιμηθούν βέλτιστα με διάφορες τεχνικές, π.χ. με εξελικτικό υπολογισμό.

- Αν δοθεί συνάρτηση v: $\mathsf{L} \rightarrow [0,+\infty)$ θετικής τιμοδότησης έπεται μια *μετρική* συνάρτηση d: $\mathsf{L}\times\mathsf{L} \rightarrow [0,+\infty)$ με τύπο $d(x,y) = v(x \vee y) - v(x \wedge y)$.

Μια Δημοφιλής Ιεραρχία Πλεγμάτων

- **<u>Επίπεδο-1</u>:** Το Πλέγμα $(I_1,\sqsubseteq)$ των Διαστημάτων Τύπου-1(Τ1)

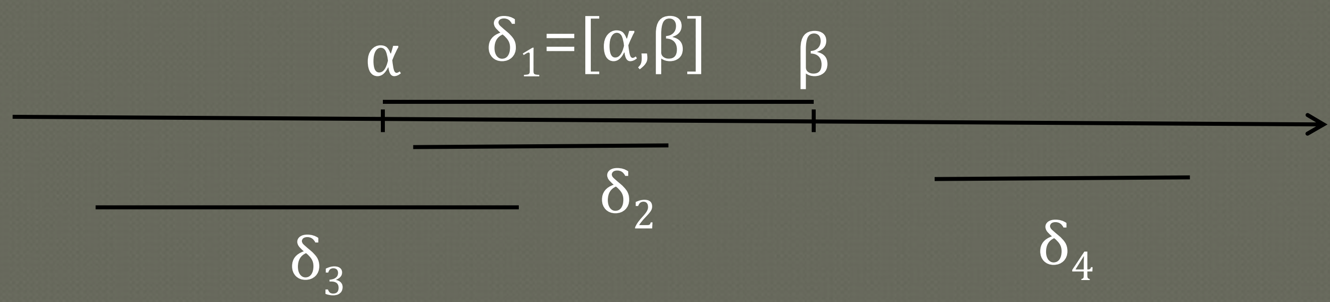

- Δοθέντων μιας συνάρτησης θετικής τιμοδότησης ***v*** και μιας συνάρτησης δυϊκού ισομορφισμού θ στο πλέγμα $(\mathbf{L},\leq)$ έπεται μια συνάρτηση $v_1:\mathbf{L}\times\mathbf{L}\rightarrow[0,+\infty)$ θετικής τιμοδότησης στο πλέγμα $(\mathbf{L}\times\mathbf{L},\geq\times\leq)$ των *γενικευμένων διαστημάτων*, με τύπο $v_1([a,b])= v(\theta(a)) + v(b)$.

Μια Δημοφιλής Ιεραρχία Πλεγμάτων

Συνεπώς, μπορούν να οριστούν στο υποπλέγμα $(\mathrm{I}_1,\sqsubseteq)$:

- Μια *μετρική* d_1: $\mathrm{I}_1 \times \mathrm{I}_1 \to [0,+\infty)$ με
  $d_1([a,\mathrm{b}], [\mathrm{c},\mathrm{d}])= [v(\theta(a\wedge \mathrm{c})) - v(\theta(a\vee \mathrm{c}))] + [v(\mathrm{b}\vee \mathrm{d}) - v(\mathrm{b}\wedge \mathrm{d})]$

- Δύο *βαθμοί διάταξης* $\sigma_\sqcup$: $\mathrm{I}_1\times \mathrm{I}_1\to[0,1]$ και $\sigma_\sqcap$: $\mathrm{I}_1\times \mathrm{I}_1\to[0,1]$ ως ακολούθως:

- $\sigma_\sqcup([a,\mathrm{b}], [\mathrm{c},\mathrm{d}]) = [v(\theta(\mathrm{c}))+v(\mathrm{d})] \,/\, [v(\theta(a\wedge \mathrm{c}))+v(\mathrm{b}\vee \mathrm{d})]$
  αν $[a,\mathrm{b}]\sqcup[\mathrm{c},\mathrm{d}]=\varnothing$ τότε $\sigma_\sqcup([a,\mathrm{b}],[\mathrm{c},\mathrm{d}])=1$.

- $\sigma_\sqcap([a,\mathrm{b}], [\mathrm{c},\mathrm{d}])= [v(\theta(a\vee \mathrm{c}))+v(\mathrm{b}\wedge \mathrm{d})] \,/\, [v(\theta(a))+v(\mathrm{b})]$
  αν $[a,\mathrm{b}]= \varnothing$ τότε $\sigma_\sqcap([a,\mathrm{b}],[\mathrm{c},\mathrm{d}])=1$.

Μια Δημοφιλής Ιεραρχία Πλεγμάτων

- **<u>Επίπεδο-2</u>:** Το Πλέγμα (I_2,⊑) των Διαστημάτων Τύπου-2 (Τ2)

- Δοθέντων, στο πλέγμα (**L**×**L**,$\geq\times\leq$), μιας συνάρτησης θετικής τιμοδότησης v_1: **L**×**L**→[0,+∞) με $v_1([a,b])= v(\theta(a)) + v(b)$ και μιας συνάρτησης δυϊκού ισομορφισμού θ_1: **L**×**L**→ **L**×**L** με $\theta_1([a,b])=[b,a]$ έπεται μια συνάρτηση θετικής τιμοδότησης

  v_2:**L**×**L**×**L**×**L** →[0,+∞)

  στο πλήρες πλέγμα (**L**×**L**×**L**×**L**,$\leq\times\geq\times\geq\times\leq$),

  με τύπο $v_2([a_1,a_2],[b_1,b_2])= v_1(\theta_1([a_1,a_2]))+v_1([b_1,b_2])$

  $=v(a_1)+ v\,(\theta(a_2))+v(\theta(b_1))+ v(b_2)$

Μια Δημοφιλής Ιεραρχία Πλεγμάτων

- Συνεπώς, μπορούν να οριστούν στο πλέγμα ($\mathbf{L}\times\mathbf{L}\times\mathbf{L}\times\mathbf{L}$,$\leq\times\geq\times\geq\times\leq$), επομένως και στο εμφυτευμένο υποπλέγμα (I_2,$\sqsubseteq$):
  μια *μετρική* d_2:$I_2\times I_2\rightarrow[0,+\infty)$ και
  δύο *βαθμοί διάταξης* $\sigma_\sqcup$: $I_2\times I_2\rightarrow[0,1]$ και $\sigma_\sqcap$: $I_2\times I_2\rightarrow[0,1]$

Μια Δημοφιλής Ιεραρχία Πλεγμάτων

- **Επίπεδο-3:** Το Πλέγμα ($\mathbf{F}_1$,≼) των Αριθμών Διαστημάτων Τύπου-1 (ΑΔ Τ1)

  Χρησιμοποιούμε το *θεώρημα της ταυτοποίησης* (βλ. *Ασαφή Σύνολα*), σύμφωνα με το οποίο ένα ασαφές σύνολο μπορεί να αναπαρασταθεί ισοδύναμα είτε με τη συνάρτηση συμμετοχής του ή με το σύνολο των α-διατομών του.

Μια Δημοφιλής Ιεραρχία Πλεγμάτων

- Ο ΑΔΤ1 ορίζεται ως μια συνάρτηση F:[0,1]$\rightarrow$$I_1$, που ικανοποιεί τις ακόλουθες δύο σχέσεις
  i) $h_1 \leq h_2 \Rightarrow F_{h1} \sqsupseteq F_{h2}$ και ii) $\forall X \subseteq [0,1]: \bigcap_{h \in X} F_h = F_{\vee X}$

- Ένας ΑΔ μπορεί να αναπαρασταθεί είτε με ένα σύνολο διαστημάτων F_h, h$\in$[0,1] (*αναπαράσταση διαστημάτων*)
  είτε με μια συνάρτηση $F(x)=\vee_{h \in [0,1]}\{h: x \in F_h\}$,
  (*αναπαράσταση συνάρτησης συμμετοχής*)

Αριθμοί Διαστημάτων

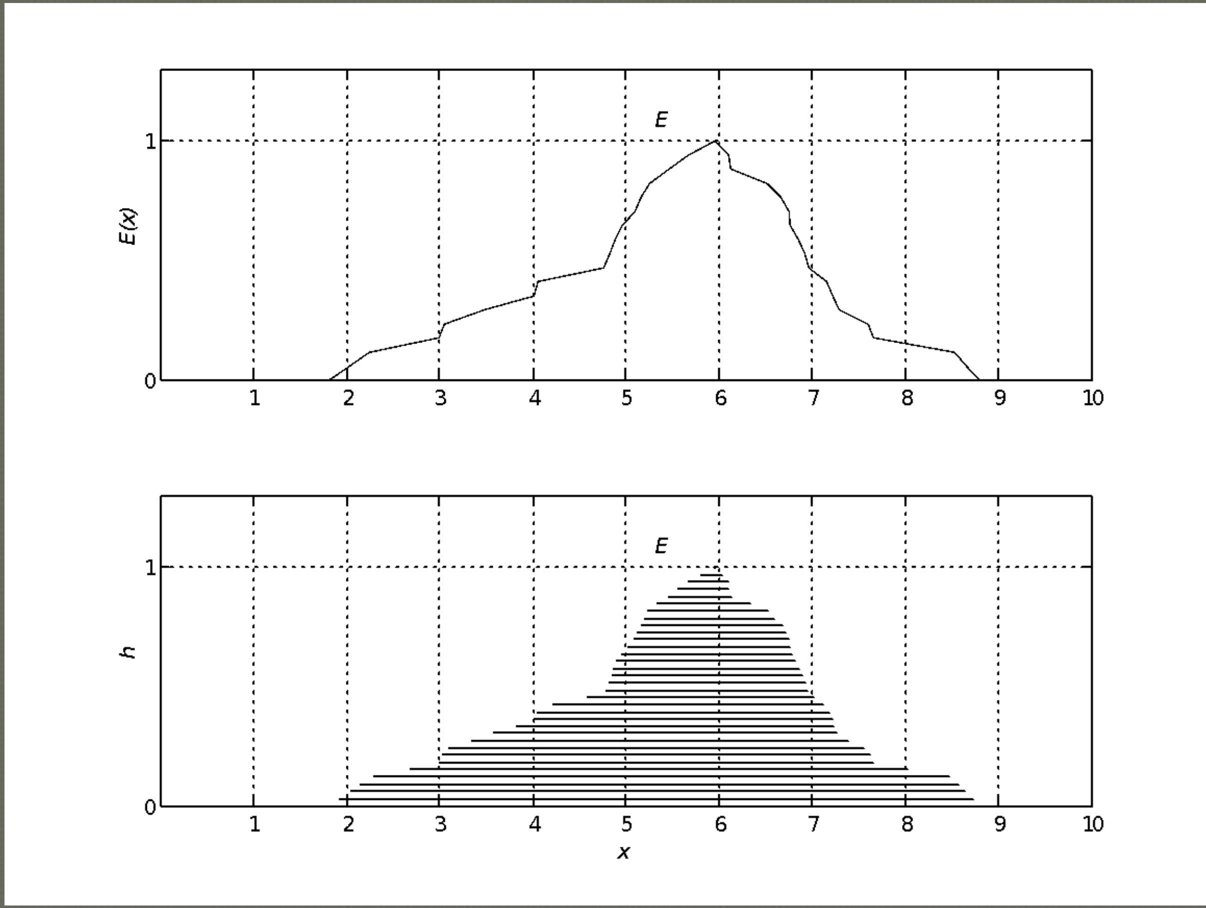

Μια Δημοφιλής Ιεραρχία Πλεγμάτων

- Μια *μετρική* μεταξύ δύο ΑΔΤ1 ορίζεται ως ακολούθως:

  $D_1 : \mathrm{F}_1 \times \mathrm{F}_1 \to [0, +\infty)$ με $D_1(F,G) = \int_0^1 d_1(F_h, G_h)\,dh$

- Επίσης, ορίζονται δύο *βαθμοί διάταξης* σ∧:$\mathbf{F}_1 \times \mathbf{F}_1 \to [0,1]$ και σ∨:$\mathbf{F}_1 \times \mathbf{F}_1 \to [0,1]$, ως ακολούθως:

$$\sigma_{\wedge}(E,F) = \int_0^1 \sigma_{\cap}(E_h, F_h)\,dh$$

$$\sigma_{\vee}(E,F) = \int_0^1 \sigma_{\cup}(E_h, F_h)\,dh$$

Μια Δημοφιλής Ιεραρχία Πλεγμάτων

- **<u>Επίπεδο-4</u>:** Το μερικώς διατεταγμένο πλήρες πλέγμα ($\mathbf{F}_2$,≼) των Αριθμών Διαστημάτων Τύπου-2 (ΑΔ Τ2)

- Ένας ΑΔΤ2 ορίζεται ως ένα διάστημα ΑΔΤ1. Δηλαδή, $[U,W]=\{X\in F_1 : U \preccurlyeq X \preccurlyeq W\}$.

- Ένας ΑΔΤ2 μπορεί να αναπαρασταθεί είτε με ένα σύνολο διαστημάτων $[U,W]_\mathrm{h}$, $\mathrm{h}\in[0,1]$ (*αναπαράσταση διαστημάτων*) είτε με δύο συναρτήσεις

  $U(\mathrm{x})=\vee_{\mathrm{h}\in[0,1]}\{\mathrm{h}:\mathrm{x}\in U_\mathrm{h}\}$ και $W(\mathrm{x})=\vee_{\mathrm{h}\in[0,1]}\{\mathrm{h}:\mathrm{x}\in W_\mathrm{h}\}$ (*αναπαράσταση συναρτήσεων συμμετοχής*).

Μια Δημοφιλής Ιεραρχία Πλεγμάτων

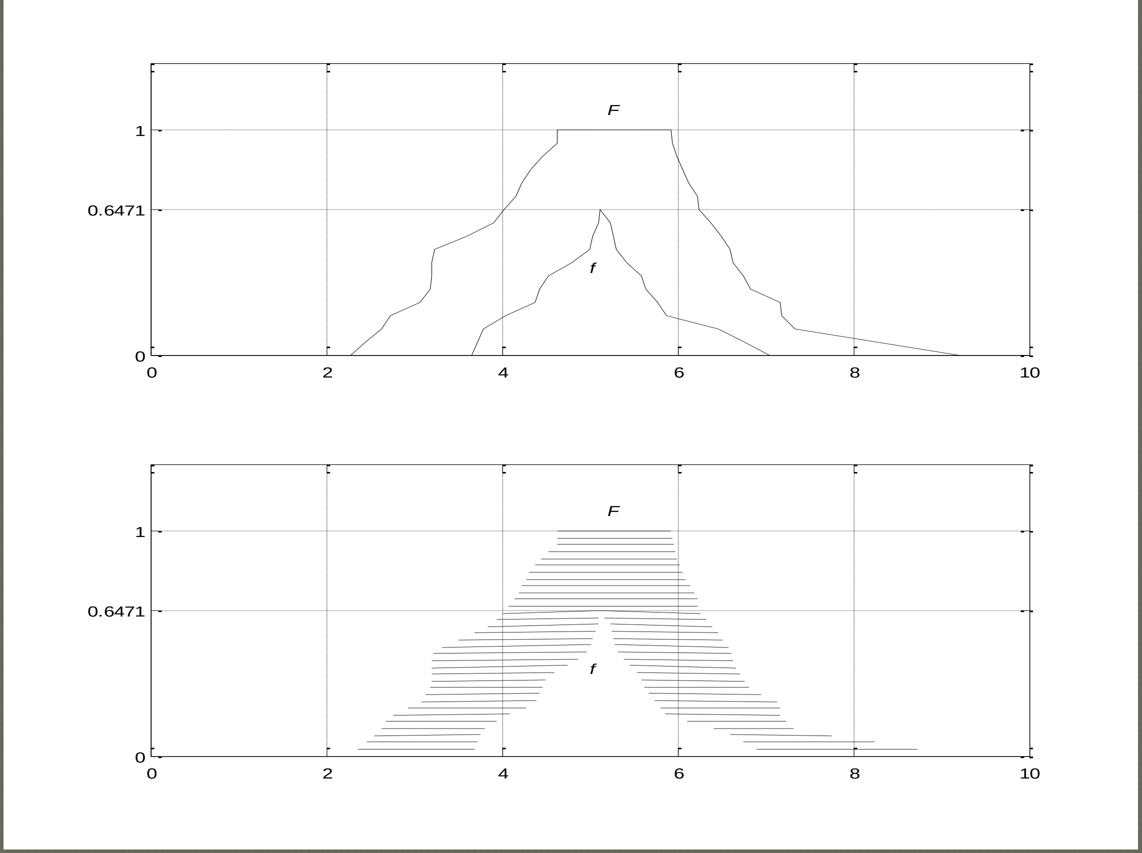

Μια Δημοφιλής Ιεραρχία Πλεγμάτων

- Μια *μετρική* μεταξύ δύο ΑΔΤ2 ορίζεται ως ακολούθως:

$$D_2 : \mathrm{F}_2 \times \mathrm{F}_2 \to [0,+\infty) \text{ με } D_2(F,G) = \int_0^1 d_2(F_h, G_h)\, dh$$

- Επίσης, ορίζονται δύο *βαθμοί διάταξης* $\sigma_\wedge:\mathrm{F}_2\times\mathrm{F}_2\to[0,1]$ και $\sigma_\vee:\mathrm{F}_2\times\mathrm{F}_2\to[0,1]$, χρησιμοποιώντας τις αντίστοιχες εξισώσεις των ΑΔΤ1.

Μια Δημοφιλής Ιεραρχία Πλεγμάτων

- **Επίπεδο-5:** Πλέγματα Ν-άδων Αριθμών ΔιαστημάτωνΤ1/Τ2

- Θεωρούμε το Καρτεσιανό γινόμενο $\mathbf{G}=\mathbf{G}_1\times\ldots\times\mathbf{G}_N$, όπου κάθε ένα από τα πλέγματα $(\mathbf{G}_i,\preccurlyeq)$, $i\in\{1,\ldots,N\}$ ισούται με $(\mathbf{F}_1,\preccurlyeq)$.

- Δοθέντων δύο συναρτήσεων ${}_iv$: $\mathbf{L}_i\rightarrow[0,+\infty)$ και ${}_i\theta$: $\mathbf{L}_i\rightarrow\mathbf{L}_i$ στο αντίστοιχο πλέγμα $(\mathbf{L}_i,\leq)$ πραγματικών αριθμών, όπως περιγράφεται στο ***Επίπεδο-0***, έπεται μια συνάρτηση ${}_iv_1([a,b])={}_iv({}_i\theta(a))+{}_iv(b)$ θετικής τιμοδότησης στο πλέγμα $(\mathbf{L}_i\times\mathbf{L}_i,\geq\times\leq)$ των γενικευμένων διαστημάτων.

Μια Δημοφιλής Ιεραρχία Πλεγμάτων

- Επομένως, σύμφωνα με τα προηγούμενα, μπορούμε να ορίσουμε στο πλέγμα (G,⊑), μετρικές καθώς και συναρτήσεις βαθμού διάταξης (οι συναρτήσεις βαθμού διάταξης μπορούν να ορισθούν με δύο διαφορετικούς τρόπους).

Αριθμοί Διαστημάτων

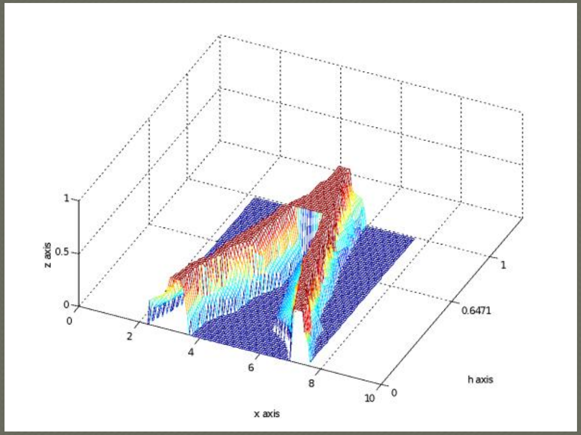

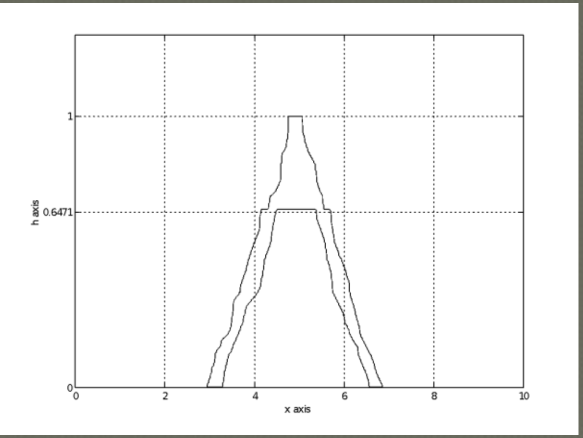

Σχήμα 1 (αριστερά)
Τριών διαστάσεων Αριθμός Διαστημάτων Τύπου-2 (3-Δ ΑΔΤ2), έστω *F*.
Σχήμα 2 (δεξιά)
Η *ζ-φέτα* $F_{0.5}$ του 3-Δ ΑΔΤ2 *F* είναι ο 2-Δ ΑΔΤ2 του σχήματος.

Αριθμοί Διαστημάτων

- Εστιάζουμε στους *Αριθμούς Διαστημάτων Τύπου-1* (ΑΔ Τ1)

- Ένας *Αριθμός Διαστήματος* (ΑΔ) μπορεί να ερμηνευτεί:
  i) ως ασαφής αριθμός, ο οποίος αναπαριστά μια *κατανομή εφικτότητας* (*possibility distribution*) και
  ii) ως *κατανομή πιθανότητας* (*probability distribution*).

Αριθμοί Διαστημάτων

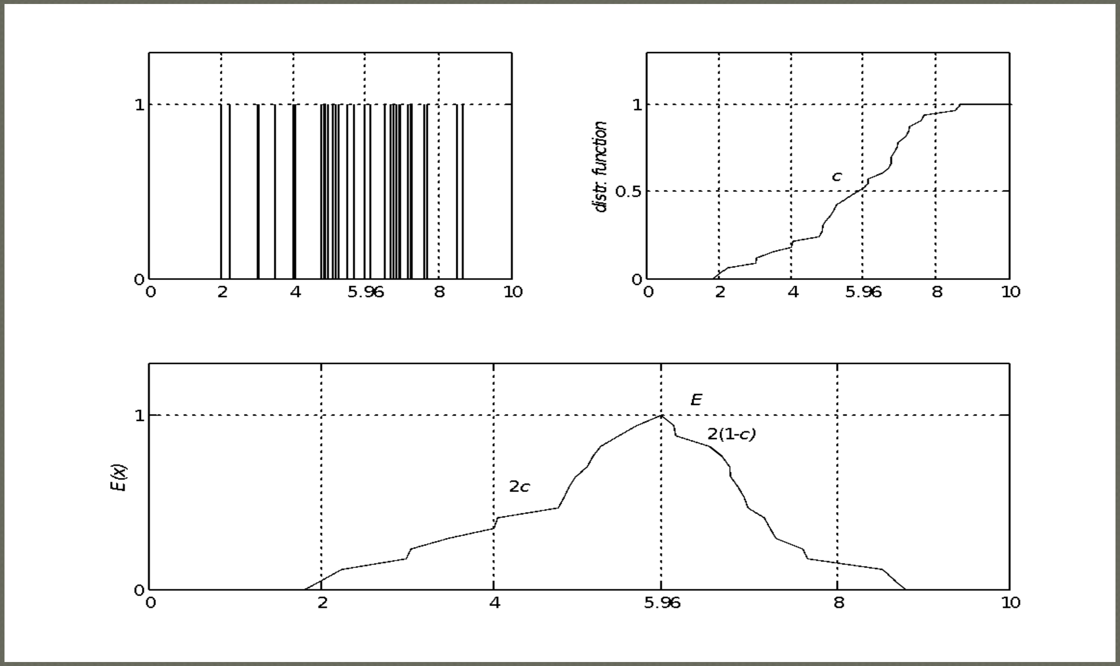

Σχήμα 3

(*πάνω αριστερά*): Μια κατανομή δειγμάτων στο [0,10] με διάμεσο μ=5.96

(*πάνω δεξιά*): Η αντίστοιχη *συνάρτηση αθροιστικής κατανομής* c(.)

(*κάτω*): Υπολογισμός του ΑΔ από την συνάρτηση κατανομής *c*(.) σύμφωνα με τον αλγόριθμο CALCIN.

Αριθμοί Διαστημάτων

- **Αναπαράσταση ΑΔ**:

- Από πρακτική άποψη ένας ΑΔ αναπαρίσταται στη μνήμη του υπολογιστή με ένα L×2 πίνακα πραγματικών αριθμών, $[a_1\ b_1; a_2\ b_2; \ldots; a_L\ b_L]$, όπου L είναι ο προκαθορισμένος από το χρήστη, αριθμός επιπέδων $h_1, h_2, \ldots, h_L$, ώστε $0<h_1\leq h_2\leq \ldots \leq h_L=1$. Στην πράξη συνήθως χρησιμοποιούμε L=16 ή L=32 επίπεδα ανά ίσα διαστήματα στο διάστημα [0,1].
- Ένας δύο διαστάσεων ΑΔΤ2 αναπαρίσταται με έναν L×4 πίνακα, ενώ ένας ΑΔΤ2 τριών διαστάσεων αναπαρίσταται με έναν L×4×L πίνακα.

Αριθμοί Διαστημάτων

- **Υπολογισμοί με ΑΔ**
  Στη βιβλιογραφία, έχουν προταθεί διάφορες αριθμητικές ασαφών αριθμών, κάποιες από τις οποίες βασίζονται σε *αριθμητική διαστημάτων* (*interval arithmetic*).

- Επιλέγοντας την ανάλυση των ΑΔ στη βάση της *αναπαράστασης-διαστημάτων*, οι αριθμητικές πράξεις ορίζονται μέσα σε ένα γραμμικό χώρο ακολουθώντας καλώς ορισμένες αλγεβρικές πρακτικές.

Αριθμοί Διαστημάτων

- Μπορούμε να εισάγουμε μη-γραμμικούς μετασχηματισμούς στο χώρο F_1 των ΑΔ.

- Στο Σχήμα 4 που ακολουθεί έχουμε:

Σχ.4(πάνω): τη σιγμοειδή συνάρτηση $f(x)=(1-e^{-x})/(1+e^{-x})$ και τρεις ΑΔ, τους X1, X2, X3.

Σχ.4(κάτω): τους μετασχηματισμούς αυτών μέσω της *f*.

Αριθμοί Διαστημάτων

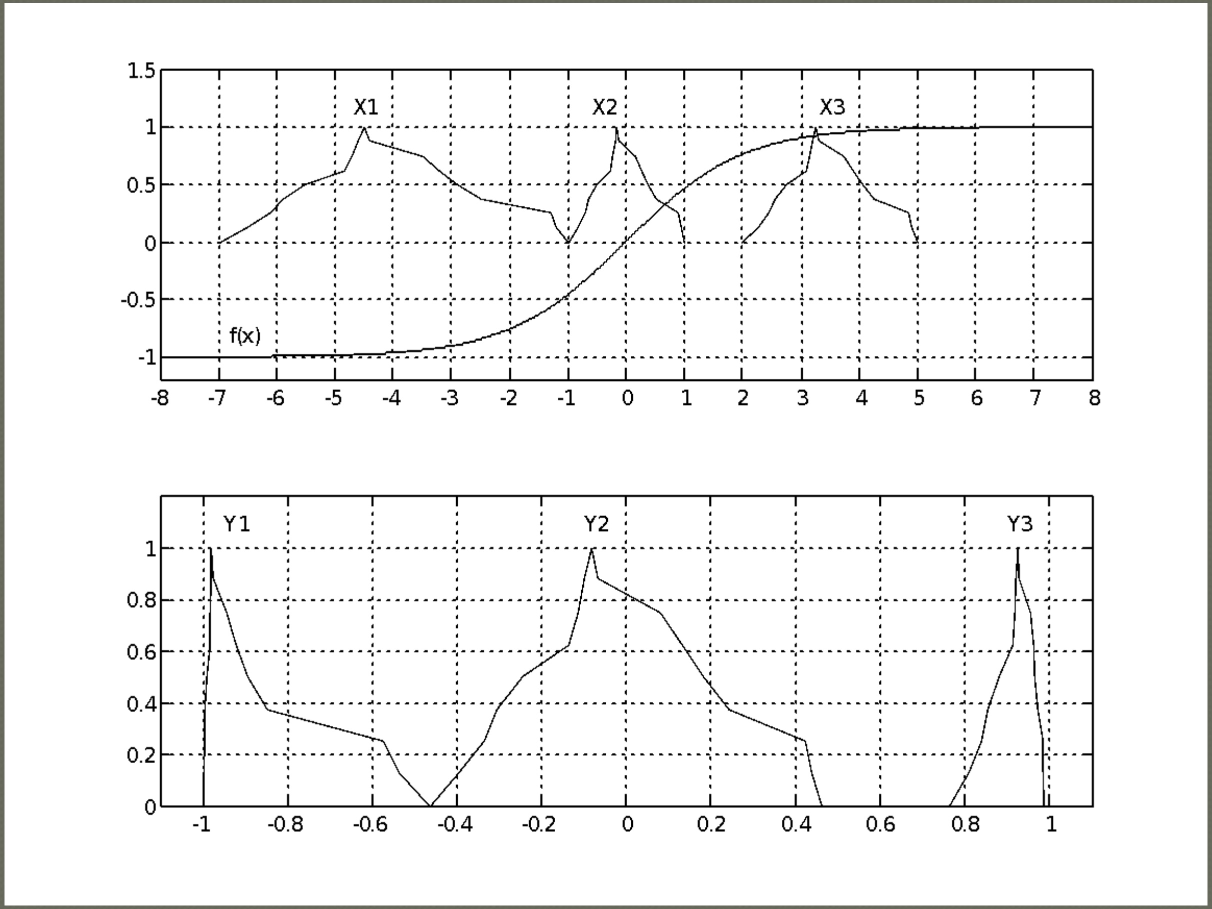

Αριθμοί Διαστημάτων

- Αν σε μια συγκεκριμένη εφαρμογή επιλέξουμε να ερμηνεύσουμε κάθε ΑΔ ως μια *κατανομή πιθανότητας*, τότε όλοι οι προαναφερθέντες (μη-γραμμικοί) μετασχηματισμοί και πράξεις μεταξύ ΑΔ μπορούν να τελούνται μεταξύ πληθυσμών μετρήσεων μέσω αλγόριθμων παλινδρόμησης, όπως θα δούμε στη συνέχεια.

Αλγόριθμοι Εφαρμογής ΑΔ

- Αλγόριθμοι οι οποίοι υπολογίζουν με ΑΔ έχουν προταθεί στη διεθνή βιβλιογραφία. Αυτοί είναι είτε για *μηχανική μάθηση*, είτε για *παλινδρόμηση*.

Αλγόριθμοι Εφαρμογής ΑΔ

- **Αλγόριθμοι Μηχανικής Μάθησης**

  Οι παρουσιασθέντες τρεις αλγόριθμοι (για ομαδοποίηση, ταξινόμηση και αναγνώριση) αποτελούν γενικεύσεις αντίστοιχων αλγόριθμων της *Θεωρίας Προσαρμοστικού Συντονισμού* από το N-διάστατο Ευκλείδειο χώρο $\mathtt{R}^{N}$ στο χώρο $\mathtt{F}_1^{N}$ των ΑΔ.

Αλγόριθμοι Εφαρμογής ΑΔ

- **Αλγόριθμοι Παλινδρόμησης**
  Δύο ΑΔ μπορούν να προστεθούν μεταξύ τους. Επίσης, ένας ΑΔ μπορεί να πολλαπλασιαστή με μη-αρνητικό αριθμό ή/και να μετασχηματιστεί μη-γραμμικά με τη χρήση μιας (γνησίως) αύξουσας συνάρτησης. Με εκτέλεση των προαναφερθέντων δύο πράξεων προκύπτει ένας αλγόριθμος παλινδρόμησης, ο οποίος απεικονίζει μη-γραμμικά μια N-άδα ΑΔ σε ένα ΑΔ.
  Περαιτέρω δυνατότητες προκύπτουν αν ένας ΑΔ ερμηνευτεί ως μια κατανομή πιθανότητας.

Αλγόριθμοι Εφαρμογής ΑΔ

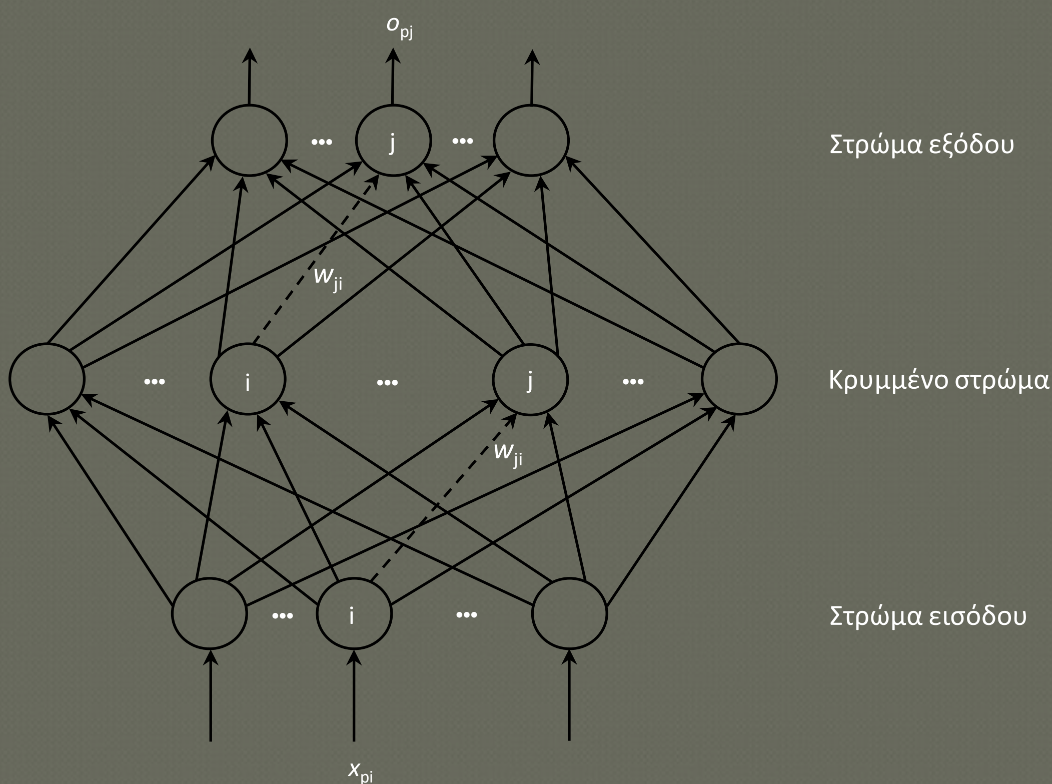

Στοιχεία Επικοινωνίας

Δρ. Ανέστης Γ. Χατζημιχαηλίδης
hatzane@teiemt.gr
Τηλ. 693-815-1768

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ